

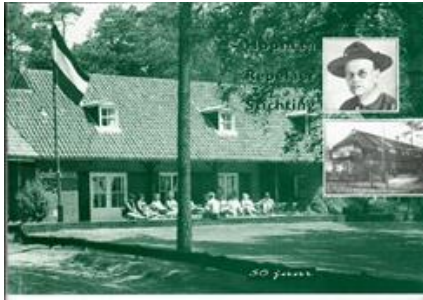
Jhr. Ocker Repelaer, heer van Molenaarsgraaf werd geboren op 16 januari 1888 in Den Haag. Zijn vader was mr. dr. Ocker Johan Repelaer, heer van Molenaarsgraaf en zijn moeder Cecile Marie barones van Lynden. Ocker groeide op met een zusje en twee broers in Den Haag. Hier bewoonde het gezin een statig pand aan de Lange Voorhout 16. De vader van Ocker was jarenlang lid van de gemeenteraad en wethouder. De familie Repelaer was vermogend.

Jonkheer Ocker Repelaer was iemand die zich het lot aantrok van minderbedeelden. Hij was zeer welgesteld. Zijn familiebezit was voornamelijk afkomstig van de familie van zijn moeder, de familie Van Lynden. In 1911 komt jhr. Ocker Repelaer in aanraking met Scouting. Een jaar later wordt *Vereening voor Padvinders onder de Volksklasse Wij zijn Bereid* opgericht in Den Haag. Deze groep was tot 1925 de en gelieerd aan de NPV. Op 29 december 1914 werd hen een vaandel aangeboden door het Haagse comité dat voedseluitreiking organiseerde voor Belgische vluchtelingen. De groep had zich ingezet voor de verdeling van voedsel bij het station Hollandsch Spoor en het vaandel werd hen als dank uitgereikt. In 1919 was jhr. Ocker Repelaer penningmeester van de groep. Als hij 37 jaar oud is, richt Repelaer in 1925 in Den Haag een scoutinggroep op onder de naam W.I.K. (Willen is Kunnen). De groep krijgt nummer 26. Uit deze groep ontstonden meerdere W.I.K. padvindergroepen in Den Haag en omstreken tussen 1925 en 1938. De groep *Wij Zijn Bereid* wordt één van de W.I.K. groepen. In 1927-1928 is Wim Trijssenaar secretaris van de groep.

Voor de groepen koopt Ocker in 1934 in Wassenaar het landgoed Herco aan de Eikenlaan. Daar kwamen drie Scoutingclubhuizen en een woning. Met financiële steun van de jonkheer wordt het gebouw in 1952 geschikt gemaakt als polikliniek voor de behandeling van spastische jongeren. In juni 1937 krijgt Ocker zijn volmacht als groepsleider en hopman van groep 26. Willem Tijssenaar wordt daar vlak voor de oorlog oubaas. Ze stoppen beiden in september 1940.

De scouts van het Leger des Heils maken sinds 1930 gebruik van een terrein van Jonkheer Repelaer aan de Goorsteeg in Lunteren voor hun activiteiten. In eerste instantie was het gebruik gratis, maar toen er voorzieningen kwamen, moest er huur betaald worden. In 1938 kon het terrein voor 450 gulden gekocht worden van Jonkheer Ocker Repelaer. In 1940 krijgt hij een dankbaarheidsinsigne van het Leger des Heils.

Het Dankbaarheids-insigne en oorkonde voor aan den Bond bewezen diensten en bijzondere medewerking aan Hopman Jhr. O. Repelaer van de W.I.K.-groepen te Den Haag.

In 1938 koopt de jonkheer van zijn neef, Baron van Pallandt van Eerde, een groot bosterrein de Wolfskuil in Ommen. Op de Wolfskuil laat hij een vakantiehuis bouwen. Op 9 oktober 1940 wordt het vakantiehuis van het Leger des Heils officieel in gebruik genomen. Het kindershuis heeft een prachtig zicht op de Lemelerberg en past voortreffelijk in de bosrijke omgeving, Er was plek voor 25 arme stadskinderen, die gedurende 6 weken

konden genieten van een gezonde omgeving. Zijn Scoutinggroep WIK uit Den Haag komt ook naar Ommen om te kamperen. De hopman regelde daarvoor tenten, vervoer en foerage en laat een blokhut bouwen voor de padvinderij. Vlakbij de Blokhut gebouwd ligt een diepe kuil waar het bosgebied de Wolfskuil zijn naam aan ontleent. Deze wordt geschikt gemaakt voor kampvuren en openluchtmeetings.

Door de Duitse bezetting komt het werk van de jonkheer na twee jaar stil te liggen. Repelaer had voor de oorlog goede contacten met de Duitse Scouting, maar de Duitsers vonden dat hij de jongens had verpest met de leefregels van de Engelsman Baden-Powell. Hij nam ook duidelijk stelling tegen de bezetting van Europa door de Duitsers.

Op 2 april 1941 wordt Scouting door de bezetter verboden. Door heel Nederland werden veel commissarissen van Scouting direct na het verbod gevangen gezet en verhoord. Onder hen was ook was ook Jonkheer Repelaer. Hij zat van 5 tot 28 april gevangen in het Oranjehotel in Scheveningen. Toen hij weer vrij kwam, is hij met Hopman Wouter van der Pol, scoutsleiding in zijn groep, op de fiets naar Ommen gegaan en is daar ondergedoken. Scouting lag stil en alle Wikkers moesten hun uniform inleveren bij de Duitse overheersers. Alle instrumenten van de W.I.K.band en de "Happy Stringers" werden in 1941 door de Duitsers bij Dhr. Pool weggehaald. In 1942 wordt het kindertehuis gevorderd door de Duitsers.

In het gebied van de Wolfskuil lag tijdens de oorlog ook een schuilplaats van het verzet. Jan Hendrik Seigers uit Lemele sluit zich in 1940 aan bij de Ordedienst (OD). Als Joodse mensen moeten onderduiken wordt als eerste bij Seigers aangeklopt. In 1942 gaat Seigers wonen in het bosrijke en heuvelachtige gebied 'De Wolfskuil'. In een zandheuvel wordt een onderaards verblijf gemaakt, een onderduikershol. Voor buitenstaanders niet te ontdekken en afgezet met prikkeldraad. Bemanningen van Engelse- en Amerikaanse vliegtuigen die door Duitsers naar beneden zijn geschoten vinden bij Seigers onderdak. Ook ontvluchte Franse krijgsgevangenen vinden er een schuiloord. Veel succes is er bij het opvangen, verbergen en verder vervoeren van geallieerde piloten. Via de Enschedese verzetsman Johannes ter Horst zet Seigers totaal 70 piloten op de ontsnappingslijn Venlo, België, Frankrijk en Spanje naar Engeland. Het huis in de Wolfskuil, met zijn geheime schuilplaats, is een veilig onderduikershol geweest.

Vanaf mei 1945 tot 1947 wordt het kindershuis op de Wolfskuil gebruikt voor kinderen van wie de ouders gedetineerd waren om hun oorlogsverleden. In 1947 brandt door een defect aan de centrale verwarming het kindershuis van het Leger des Heils tot de grond toe af. Alleen de inventaris kon nog worden gered. Een jaar na de brand staat er weer een nieuw gebouw. Het nieuwe gebouw krijgt geen rieten dakbedekking meer. Het wordt ook gebruikt

voor zomerkampen voor scouts. Het gebouw Wolfskuil krijgt de naam Sint Jorishoeve. Padvinders kamperen op naastgelegen grasveldjes.

Op 15 april 1948 richt jonkheer Ocker Repelaer de “Hopman Repelaerstichting” op om te waarborgen dat kinderen die een steuntje in de rug nodig hebben, vakantie kunnen vieren. Hopman Repelaer is vanaf de zestiger jaren steeds vaker in zijn onderkomen in Ommen te vinden.

Tussen 1946 tot 1953 werd De Blokhut bewoond door de uit Den Haag afkomstige Nol en Til Zonneveld met hun kinderen Bert en Corrie. Zij raakten in de hongerwinter van 1944 in Ommen verzeild bij de familie Gait Martens. Beide ouders Zonneveld zaten bij de ondergrondse in Den Haag en vader, die buschauffeur was bij de HTM (Haagse Tram Maatschappij), had geweigerd voor de Duitsers te gaan werken. In 1957 breekt er opnieuw brand uit. Dit keer is het de Blokhut. Ook hier verrijst na korte tijd weer een nieuwe Blokhut.

Jonkheer Repelaer was sinds 1951 drager van het Legioen van Eer (de hoogste en belangrijkste Franse nationale onderscheiding) vanwege zijn activiteiten voor Scouting en drager van de zilveren medaille van de stad Parijs. Hij ontving een gouden en zilveren Jacobsstaf van Scouting.

Hij overlijdt op 25 mei 1975 in Den Haag en was toen 87 jaar oud. Hij werd begraven op de Algemene begraafplaats aan de Kerkhoflaan in Den Haag. De Hopman Repelaerstichting bleef bestaan en beheert nog steeds de nalatenschap van Repelaer en De Wolfskuil is nog steeds een locatie met groepsaccommodaties. Na het overlijden van Repelaer wordt de naam Sint Jorishoeve van het hoofdgebouw gewijzigd in Repelaerhoeve. Het bosgebied, oorspronkelijk 28 hectare is dan nog 16 hectare groot. Toen zijn graf geruimd werd, kwam zijn grafsteen terecht op De Wolfskuil in Ommen.

Meer informatie

[Ocker Jonkheer Repelaer \(1888-1975\) » West-Europese adel » Genealogie Online](#)
[Repelaer - Wikipedia](#)

[Vakantiehuis wolfskuil voor bleekneusjes uit de randstad » Vechtdal Centraal](#)

[Vakantiehuis wolfskuil zet idealen jonkheer repelaer voort » Vechtdal Centraal](#)

[Harry Woertink Archives - Pagina 18 van 58 - OudOmmen.nl » Webarchief » OudOmmen.nl](#)

[Scouting Kampeerterrein Belmont Welkom \(legerdesheils.nl\)](#)

Boekje: Hopman Repelaer Stichting 50 jaar, uitgegeven Ommen, april 1998

[Ocker Repelaer - Scoutpedia.nl \(scoutwiki.org\)](#)

[Gedenkboek-oranjehotel-namenlijsten-van- 103.pdf](#)

[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 22, 1937, no 10, 1937 » 1937-11 - Pag. 29 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 22, 1937, no 6, 1937 » 1937-06 - Pag. 36 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 26, 1940, no 8, 1940 » 1940-09 - Pag. 24 | Delpher](#)

Ons Kompas september 1940

[Verzet vanuit de Wolfskuil – Jan Seigers was betrokken bij het redden geallieerde vliegers | OudOmmen.nl](#)

[Onderduikershol De Wolfskuil in Ommen blijft nog even | OudOmmen.nl](#)

[Harry Woertink | OudOmmen.nl | Pagina 39](#)

[70 jaar vakantievierden in De Wolfskuil Ommen | OudOmmen.nl](#)

[LANDGOED ALS LEERSCHOOL .Draaijer.indd \(rug.nl\)](#)

[De Telegraaf » 27 mei 1975 - Art. 170 | Delpher](#)

[O. Repelaar van Molenaarsgraaf | Digitaal Namenmonument Oranjehotel](#)

[Wij zijn Bereid \(Den Haag\) - Scoutpedia.nl \(scoutwiki.org\)](#)

[Adresboekjes 's-Gravenhage, 1927; p. 0061 \(Haags Gemeentearchief\) - Haags Gemeentearchief](#)

[Adresboekjes 's-Gravenhage, 1928; p. 0058 \(Haags Gemeentearchief\) - Haags Gemeentearchief](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.